

DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

71/06. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2006. szeptember 12.

A főtanácsnok indítványa a C-303/05. sz. ügyben

Advocaten voor de Wereld VZW kontra Leden van de Ministerraad

RUIZ-JARABO FŐTANÁCSNOK ÁLLÁSPONTJA SZERINT AZ EURÓPAI ELFOGATÓPARANCS ÖSSZHANGBAN VAN A TÖRVÉNY ELŐTTI EGYENLŐSÉG ÉS A BÜNTETŐJOGI TÖRVÉNYESSÉG ALAPELVEIVEL

Az európai elfogatóparancs és a kiadatás különböző elméleti rendszernek felelnek meg.

Az európai elfogatóparancsot az Európai Unió Tanácsa egy 2002-es kerethatározattal¹ fogadta el. Az európai elfogatóparancs valamely tagállam bíróságának egy másik tagállam hatóságához intézett határozata, amely azt a célt szolgálja, hogy valamely személyt büntetőeljárás lefolytatása, szabadságvesztés-büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása érdekében elfogjanak, és a részére átadjanak. Az európai elfogatóparancs kibocsátásához elegendő, ha a magatartás a kibocsátó tagállamban büntetendő, még akkor is, ha az átadás ahhoz a feltételhez köthető, hogy a magatartás a megkeresett országban is bűncselekménynek minősüljön. Ez a lehetőség nem áll fenn a súlyosabb bűncselekményt megvalósító magatartások esetében.

Advocaten voor de Wereld a belga Arbitragehof előtt megtámadta a kerethatározatot a belső jogba átültető belga törvényt. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban az említett bíróság azt kéri az Európai Közösségek Bíróságától, hogy döntsön az alkalmazott jogi eszköz megfelelőségéről, illetve arról, hogy bizonyos körülmények esetén annak kizárása, hogy az európai elfogatóparancs teljesítését ahhoz a feltételhez köthessék, hogy az alapjául szolgáló

¹ Az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL L 190., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.).

cselekmények a végrehajtás államában is bűncselekménynek minősüljenek, nem sérti-e a törvény előtti egyenlőség és a büntetőjogi törvényesség alapelvét.²

Ami az alkalmazott jogi eszköz megfelelőségét illeti, a főtanácsnok – miután kiemeli az európai elfogatóparancs és a kiadatás között fennálló eltéréseket – úgy véli, hogy a kerethatározat egyetlen lehetséges alternatívája a nemzetközi egyezmény lenne. Azonban emlékeztet arra, hogy az Amszterdami Szerződés éppen a nemzetközi szerződések ratifikálásából adódó nehézségek kiküszöbölése céljából vezette be a kerethatározatot, mint új jogi eszközt. E tekintetben hangsúlyozza, hogy a Bizottság, kerethatározat-tervezetének előterjesztésekor, megmagyarázta, hogy – a korábbi egyezmények korlátozott sikerére tekintettel – a hatékonyság okából döntött az említett eszköz mellett.

Ruiz-Jarabo főtanácsnok kifejti, hogy a tagállamoknak és az intézményeknek meg kell valósítaniuk az Európai Unióról szóló Szerződésben foglalt célkitűzéseket, amelyek között szerepel a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség fenntartása és fejlesztése, és amelyek érdekében a legmegfelelőbb eszközöket kell alkalmazni. Ezen kívül, a tagállamok és az intézmények kötelesek biztosítani az Unió jogának érvényesülését, ami miatt a Tanácsnak nem csupán lehetősége, hanem kötelessége is volt kerethatározattal létrehozni az európai elfogatóparancs mechanizmusát.

Ami a **törvény előtti egyenlőséget** illeti, a főtanácsnok úgy véli, hogy **egy, a cselekmények jellegétől függő, eltérő rendszer létrehozása nem sérti ezt az elvet, mivel az nem a személyes helyzetre, hanem a jogsértés jellegére vonatkozik**. Másrészt, a jogsértések sokfélesége és azok eltérő súlyossága kizárja az azokat elkövető személyek közötti egyenlőségtételt.

Hasonlóképpen, azok a **különbségek, amelyek az európai elfogatóparancs végrehajtásából adódhatnak, objektívek**, mivel megfelelnek a jogsértés jellegének és a kiszabott büntetésnek. Egyúttal **ésszerűek és indokoltak**, mivel arra irányulnak, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségében a bűnözéssel szemben felvegyék a harcot. Ugyanakkor **arányosak** is, lévén, hogy biztosítják a súlyos bűncselekmény miatt keresett vagy elítélt személy átadását egy olyan állam hatóságainak, melynek igazságszolgáltatási rendszere hasonló a kibocsátó tagállam igazságszolgáltatási rendszeréhez, és amely rendszer tiszteletben tartja a jogállamiság elveit és biztosítja az érdekelték számára alapvető jogait, beleértve a büntetőeljárás során érvényesülőket is.

Másrészt a főtanácsnok véleménye szerint **nem sérül az egyenlőség elve a jogalkalmazás során akkor sem, ha a különböző bíróságok eltérő ítéleteket hoznak**. Maga a kerethatározat is lehetővé teszi az érintett bíróságok közötti információ-cserét és közvetlen egyeztetést. Egyébként pedig, ha bármilyen kétség állna fenn, az előzetes döntéshozatali eljárás intézménye biztosítja az Unió területén belüli egységes értelmezést.

² Lengyelország, Németország és Ciprus alkotmánybírósága kimondta a kerethatározatot átültető belső jogszabályok alkotmányellenességét amiatt, hogy azok engedélyezték saját állampolgáraik átadását valamely más tagállam hatóságainak. A cseh alkotmánybíróság elutasította az átültető jogszabállyal szemben benyújtott keresetet.

Ami a **büntetőjogi törvényesség elvét** illeti, Ruiz-Jarabo rámutat arra, hogy annak tiszteletben tartását az európai elfogatóparancsot kibocsátó tagállam jogalkotójától és azon bírától kell számon kérni, akik a büntetőeljárást megindítják és lefolytatják, adott esetben ítélettel fejezve be azt. A szabályosan kibocsátott európai elfogatóparancs a kibocsátó államban jogilag bűncselekménynek minősülő cselekményeken alapul.

Végezetül, a főtanácsnok kiemeli, hogy **az európai elfogatóparancs végrehajtásaként alkalmazott elfogás és átadás nem rendelkezik szankció-jelleggel. Az elfogatóparancsot végrehajtó bírót vizsgálja, hogy fennállnak-e azok a körülmények, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a kibocsátó bíróság számára átadja az ő illetékességi területén található személyt, ugyanakkor tartózkodik attól, hogy – az átadási eljárás céljához szükséges mértéken túl – az ügy érdemét vizsgálja, továbbá tartózkodik a bizonyítékok értékelésétől és a bűnösség kérdésében való döntéstől.**

FONTOS: A főtanácsnok véleménye nem köti a Bíróságot. A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva a rábízott ügy jogi megoldására vonatkozó javaslatot terjesszen a Bíróság elé. Az Európai Közösségek Bíróságának bírái most kezdik meg a tanácskozást a jelen ügyben. Az ítéletet egy későbbi időpontban hozzák meg.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: HU, FR, CS, DE, EN, EL, ES, IT, NL, PL, SK, SL

Az indítvány teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=C-303/05>

Az indítványok szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028